

Do Piešťan ste prišli predstaviť svoju novú knihu Z Rijádu do sveta. Poviete nám o nej viac?

Kniha je v podstate voľným pokračovaním mojej prvej knihy. Pokračujem v nej témou silných žien, teda nás Európaniek žijúcich v Saudskej Arábii. Kniha je o tom, s čím všetkým sa tam musíme vysporiadať, aký je život v tejto krajine rozdielny a ako si musíme na veľa vecí zvyknúť. No zároveň aj tam musíme riešiť celkom bežné životné problémy, či už vzťahové, pracovné alebo iné.

Kniha ponúka príbehy žien žijúcich v Saudskej Arábii. Je dej knihy založený na skutočnosti, alebo je skôr vymyslený a vaša kniha je fikciou?

Každá knižka je svojím spôsobom fikcia. V skutočnom živote by ste nenašli rovnaké skutočné hrdinky, možno len nejaký ich mix. Samozrejme, že niektoré momenty, ktoré sú v knihe spomenuté sú príhody, ktoré som si vypočula, alebo sa mi stali. V kontexte toho, že kniha je román, niečo v nej je vymyslené a niečo reálne. Povedala by som, že je to taký mix, no nerada by som špecifikovala, že práve táto časť je skutočná a táto vymyslená. Držím to v rovine, že všetko z knihy sa mohlo aj nemuselo stať.

Témou knihy je život v ďalekej Saudskej Arábii. Aká bola vaša cesta do tejto krajiny?

Ocitla som sa tam veľmi jednoducho. Manžel je britský architekt, ktorý v roku 2009 pôsobil v Líbyi v medzinárodnej stavebnej firme. V roku 2011 dostal ponuku pracovať pre podobnú stavebnú firmu v Saudskej Arábii, ktorú prijal a ja som ho ako vzorná manželka nasledovala (úsmev).

Čo zo Slovenska vám na Arabskom polostrove najviac chýba?

Najviac mi chýba zeleň. Mesto Rijád je predsa len na púšti a hoci je tam zopár paliem a napríklad my máme výhľad na palmový háj, celkovo samotné mesto je neustále rozostavané a je tam veľa stavebného neporiadku. Chýba mi tiež zmysel Arabov pre esteticko. Nie je to tam pekné, zelené, upravené. Arabi k tomu akosi nemajú vzťah. Okrem stavebného neporiadku je tam aj prach a odpadky. Uvedomila som si to práve minulý týždeň, keď sme prileteli a večer sme šli v Bratislave do centra na večeru. V meste bolo čisto, živo, pred každou reštauráciou sa sedelo vonku. Pôsobilo to na mňa veľmi relaxačne. Také niečo mi v Saudskej Arábii chýba.

Svoj život ste však už prispôbili tamojším podmienkam. Čo by ste naopak zo Saudskej Arábie najradšej priniesli na Slovensko?

Patrím k teplomilným ľuďom, takže určite by to bolo slnko. Stále neviem rozchodiť slovenskú chladnú zimu. Minulý rok sme neplánovane prišli na Slovensko v marci a bolo tu - 20°C. To už bol pre mňa šok. Určite by som sem s radosťou preniesla ich počasie, slnko a teplo.

Knižky nie len píšete, ale určite aj čítate. Prezradte nám aká literatúra vás najviac oslovuje a ktorých autorov máte rada?

Tesne pred odchodom zo Saudskej Arábie som dočítala knihu The girl who saved the King of Sweden, ktorá v slovenčine vyšla pod názvom Analfabetka, ktorá nevedela čítať. Predtým som čítala knihu od tohto autora (J. Jonasson, pozn. red.) Storočný starček, ktorý vyskočil z okna a

zmizol a veľmi sa mi to páčilo. Preto som hneď siahla aj po jeho druhej knihe. V Saudskej Arábii ju nemali, takže mi ju kamarát doniesol z Londýna a dočítala som ju večer pred odchodom. Je to štýl literatúry, ktorý mám rada a ktorý sa mi páči, lebo je plný anglického humoru.